

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, de către inculpatul Nucă Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Nucă Petru Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 21.09.2016 – 22.05.2019;*
2. *Instanța de apel: 07.06.2019 – 05.03.2020;*
3. *Instanța de recurs: 27.05.2020 – 07.10.2020.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 22 mai 2019, Nucă Petru a fost condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția că nu va executa această pedeapsă, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, cu obligarea condamnatului să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului de control al executării pedepsei.

S-a respins ca neîntemeiată cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Nucă Petru, deținând, conform Ordinului MAI nr. xxxx din 03.04.2015, funcția de șef de post, ofițer superior

de sector al postului de poliție Roșu al sectorului de poliție nr. 2 (Zîmești) al IP Cahul al IGP al MAI și fiind astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, acționând cu titlu oficial și având gradul special de căpitan de poliție, contrar art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova; art. 25-26 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; art.4, 5 și 14 din Legea nr. 218 din 19.10.2012, privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armei de foc; pct. 15 lit. f), g), m); pct. 16 lit. a) și b) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care-1 obligau să-și desfășoare activitatea exclusiv în baza și pentru executarea Legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor Statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze tortura, tratamentul inuman sau degradant, să nu maltrateze pe nimeni fizic sau psihic, să nu aplice acțiuni sau metode care creează pericol pentru viața și sănătatea omului, să aplice forța fizică și mijloacele speciale doar în strictă conformitate cu Legea și în cazul în care metodele non-violente nu asigură îndeplinirea atribuțiilor poliției, să apere viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, să aibă un comportament demn și respectuos pentru persoane, să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, intenționat a comis o infracțiune de aplicare a tratamentului inuman și degradant în următoarele împrejurări:

La 05 decembrie 2015, aproximativ orele 23:10 min., fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, aflându-se în exercițiul funcțiunii, deplasându-se cu automobilul de serviciu de model „VAZ 2121”, număr de înmatriculare xxxxx, la chemare în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx și anume la domiciliul lui Loghin Valeriu, l-a scos forțat din ogradă pe Loghin Valeriu, ultimul lovindu-se cu spatele de parul porții și, în continuare, i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea semitoracelui stâng, abdomen și spate. Deoarece Loghin Valeriu a manifestat un comportament de împotrivire, Nucă Petru i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea coastei stîngi, după, i-a indicat lui Loghin Valeriu să urce în automobil. Deplasându-se la IP Cahul, pe timpul deplasării Nucă Petru, aflându-se pe bancheta din spate a automobilului lângă Loghin Valeriu, i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea abdomenului. La Inspectoratul de Poliție Cahul, Nucă Petru l-a amenințat pe Loghin Valeriu că îl reține, după care, neefectuând

înregistrare în registru de evidență a persoanelor aduse în organul afacerilor interne a IP Cahul, a luat o explicație de la Loghin Valeriu, după aceea i-a mai aplicat o lovitură cu un obiect asemănător cu bastonul de cauciuc în regiunea spatelui și o lovitură cu piciorul în regiunea coastelor și i-a permis să plece din Inspectoratul de Poliție Cahul. Ca rezultat, părții vătămate Loghin Valeriu, i-au fost provocate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 7/D din 02 februarie 2016, excoriații pe spate, echimoze și excoriații pe brațul drept, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, la fel acesta a suportat o traumă psihologică de intensitate ușoară, manifestată prin instabilitate emoțională, sentiment de inferioritate, tensionare, hipervigilență, nesiguranță.

Astfel, instanța de fond a ajuns la concluzia, că prin acțiunile sale intenționate, Nucă Petru a comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, conform indicilor: *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșite prin folosirea instrumentelor speciale, de o persoană cu funcție de răspundere.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Elena Stănilă în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

În motivarea apelului a indicat următoarele:

- sentința sus enunțată o consideră ilegală, așa cum instanța nu a făcut o analiză a tuturor circumstanțelor faptei, o analiză a probatoriului, ci s-a limitat doar la o copiere a rechizitoriului organului de urmărire penală, a enumerat așa numitele „probele acuzării”, dar o motivare legală, o apreciere din punct de vedere pertinent, concludent și util lipsește, invocă că, instanța de judecată nu a făcut o motivare a condamnării persoanei;

- potrivit rechizitoriului Nucă Petru este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal.

Din cuprinsul sentinței nu se deduce motivul lipsei declarațiilor în calitate de martor atât al acuzării cât și al apărării - Movilă Igor, care la data incidentului a fost împreună cu acesta și, fiind scos de sub urmărire penală, a fost audiat în calitate de martor, or declarațiile lui infirmă în totalitate acuzațiile aduse pe art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, iar instanța era obligată să le cuprindă în sentință și să le analizeze sub toate aspectele în coroborare cu celelalte probe. Dacă aceste declarații existau în sentință atunci acul balanței inclina în achitarea inculpatului Nucă Petru de această faptă;

- instanța nu motivează cu probe săvârșirea infracțiunii prin folosirea armei, instrumentelor speciale sau a altor obiecte adaptate acestui scop, dar și procurorul nu

a probat acest capăt, dar în instanță a fost demonstrat lipsa armei din dotare, precum și lipsa bastonului de cauciuc care figurează în rechizitoriu, totodată nu și-a găsit confirmare faptul că, durerile fizice au fost provocate prin aplicarea bastonului de cauciuc și însuși partea vătămată a confirmat că, prezența leziunilor în regiunea spatelui se datorează împingerii lui din ogradă în stradă și rezemarea în acel timp de un stâlp din fier de la poarta de intrare în ogradă fapt confirmat și de medicul expert Ciobanu A. în instanță;

- alte probe care să confirme indubitabil vinovăția lui nu au fost administrate, iar sentința cuprinde în final o comparație cu unele spețe europene, care nu pot fi aplicabile în privința sa din motivul că, acțiunile lui nu au legătură cauzală directă cu leziunile depistate pe corpul părții vătămate Loghin Valeriu, iar declarațiile ultimului precum că ar fi aplicat dureri și leziuni în incinta IP Cahul nu au fost demonstrate cu alte probe. Toți martorii audiați explică doar circumstanțele ce au avut loc la domiciliul lui, iar colaboratorii de poliție audiați nu au confirmat cele spuse de Loghin Valeriu.

Sentința este lipsită de bază probatorie și conține multe dubii care se interpretează doar în folosul lui Nucă Petru.

3.2. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Elena Botnari, prin care a solicitat casarea sentinței, în privința suspendării executării pedepsei în privința inculpatului Nucă Petru, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. d),e) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Nucă Petru să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a menționat că, instanța de judecată, deși a dat o apreciere corectă probelor prezentate de acuzare și just a încadrat fapta săvârșită de inculpat în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. d, e) Cod penal, dar ilegal a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

În conformitate cu art. 75 CP, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea. Ține de menționat că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 CP,

conform cărui, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Instanța de judecată nu a argumentat poziția sa de suspendare a executării pedepsei în privința inculpatului. Or, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dispune doar atunci când există garanții suficiente că, se poate realiza îndreptarea, reeducarea inculpatului și fără a fi supus efectiv la executarea pedepsei pronunțate. În cauza examinată, nu au fost aduse astfel de garanții, ci dimpotrivă au fost constatate temeieri care nu permit instanței să dispună suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului Nucă Petru.

Astfel, inculpatul nu a recunoscut vinovăția, ceea ce denotă faptul că îndreptarea și reeducarea inculpatului poate fi realizată doar prin executarea pedepsei cu închisoarea.

Acuzatorul a făcut trimitere la prevederile art. 3 CEDO, din Convenția împotriva torturii și a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 decembrie 1984 și, ulterior ratificând la 09 iulie 1997 Convenția europeană pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante și la cauza Zeynep Ozcan versus Turcia, Hotărârea din 20 februarie 2007.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei inculpatului, ce s-a făcut vinovat de comiterea actelor de tortură, nu constituie o pedeapsă adecvată și conformă prevederilor art. 3 din Convenție, ce poate genera condamnarea Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului vis-a-vis de toleranța manifestată de autorități față de fenomenul torturii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror.

Admis apelul declarat de către inculpatul Nucă Petru, sentința casată total și emisă o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Nucă Petru recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Nucă Petru pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a respins cerința procurorului în Procuratura raionului Cahul, Elena Botnari cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că, la solicitarea procurorului au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în

ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile părții vătămate Loghin Valeriu, ale martorilor Cazacu Ion, Samoilă Ștefan, Peiu Anatolie, Larii Vasile, Boca Mariana, Boca David, medicul legist Ceban Alexandru, și probele materiale examinate de prima instanță. Totodată, la cererea părții apărării a fost audiat martorul Movilă Igor, care deși a fost audiat în prima instanță, declarațiile acestuia nu au fost reflectate în sentința contestată.

Alte probe decât declarațiile părții vătămate, a martorilor și a inculpatului, administrate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, sunt: raportul de expertiză medico-legală nr. 7/D din 02 februarie 2016, raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 214 a -2016, din 31 martie 2016, procesul verbal de ridicare din 03.02.2016, procesul-verbal de examinare a documentelor ca mijloc material de probă din 04.02.2016, ordonanța de recunoaștere a documentelor ca mijloc material de probă, procesul-verbal de confruntare din 18.05.2016 și 20.05.2016 dintre partea vătămată Loghin Valeriu și învinuitul Nucă Petru, procesul-verbal de confruntare din 08.06.2016 dintre partea vătămată Loghin Valeriu și învinuitul Nucă Petru.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate în prima instanță și în instanța de apel, conform materialelor din dosar și probelor administrate în prima instanță, și suplimentar în instanța de apel, a considerat eronată concluzia primei instanțe de condamnare a inculpatului Nucă Petru în baza art. 166 alin. (2) lit. d) și e) Cod penal și a considerat oportună casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri.

Cu referire la componența de infracțiune pentru faptele care s-au constatat în instanța de judecată, Nucă Petru urmează să fie sancționat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal, conform indicilor: „*Cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere*”, fiind exclusă din învinuirea înaintată indicele: săvârșite prin folosirea instrumentelor speciale.

În sprijinul concluziilor date instanța de apel a reținut următoarele:

Analizând acțiunile inculpatului, în contextul infracțiunii de tortură imputată inculpatului prin actul de învinuire, prevăzut de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, instanța de apel a ținut să menționeze că, dacă ne referim la aplicarea violenței fizice cu aplicarea mijloacelor speciale, la care face referire acuzatorul de stat în învinuire, atunci din materialele dosarului și anume informația prezentată de partea apărării demonstrează faptul că, inculpatul Nucă Petru nu avea în dotare mijloace speciale (și anume baston din cauciuc), pentru comiterea infracțiunii imputate.

Or, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea Republicii Moldova nr. 218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, prin mijloace speciale se subînțelege: obiecte, muniții, echipament, substanțe chimice,

substanțe lacrimogene și colorante, dispozitive audiovizuale de influență psihologică, mijloace de stopare forțată a unităților de transport, mijloace de transport, utilaje și tehnică de luptă, animale dresate, utilizate pentru apărarea pasivă sau activă, fără efecte cu caracter letal, destinate înfrângerii rezistenței opuse, imobilizării și dezorientării persoanei sau distrugerii obstacolelor.

În afară de aceasta, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 7/D din 02 februarie 2016, conform căruia la Loghin Valeriu s-au stabilit, excoriații pe spate, echimoze și excoriații pe brațul drept, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect condontent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Luînd în considerație caracterul leziunii de pe spate, excoriația putea fi produsă cît la lovire de un par de metal, cît și cu ajutorul unei bâte de cauciuc, iar ca circumstanțe ale cazului au fost indicate „la data de 05.12.15, aproximativ la ora 21:30 în stradă a fost maltratat de către 2 polițiști.” Iar din declarațiile părții vătămate rezultă, că el a fost lovit cu un baston din cauciuc în incinta Inspectoratului de Poliție Cahul, fiind adus de inculpatul Nucă Petru.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Loghin Valeriu anume în partea aplicării în privința lui a loviturilor cu un baston din cauciuc și în acest sens susține divergențele indicate de către partea apărării.

Or, partea vătămată inițial în cadrul audierii în cadrul urmăririi penale a indicat: „Mi-au spus că trebuie să-i urmez la poliție, eu am încercat să mă împotrivesc, dar am primit o lovitură în regiunea coastei stîngi... La Inspectoratul de Poliție acest colaborator mi-a spus că o să mă închidă. Acest colaborator mi-a dat o lovitură cu „dubınca” pe spate ....”. Fiind audiat suplimentar partea vătămată Loghin Valeriu la data de 30 decembrie 2015 a declarat: „La data de 05.12.2015, în momentul cînd unul din polițiști m-a tras cu forța din ogradă, eu m-am lovit de parul porții. Parul de care m-am lovit este din metal. Lovitura la spate am primit-o în procesul cînd polițistul mă scotea cu forța din ogradă, iar eu mă împotriveam. În rezultatul loviturii am avut dureri. În Inspectoratul de Poliție lovitura cu bastonul am primit-o în regiunea coastelor. Bastonul cu care am fost lovit era din cauciuc, deoarece s-a îndoit”.

În cadrul confruntării petrecue între Nucă Petru și Loghin Valeriu la data de 18 mai 2016 cel din urmă a declarat: „M-am lovit, cînd Nucă Petru mă trăgea să ies din ogradă, eu m-am izbit, în acel timp m-a apucat și al doilea polițist. În timp ce mă trăgeau, eu m-am lovit de stîlpul porții în spate.” Aceleași declarații le confirmă Loghin Valeriu și în procesul-verbal de confruntare dintre el și inculpatul Nucă Petru din data de 20 mai 2016, unde indică: „Leziunile stabilite prin expertiză mi-au fost cauzate la data de 05.12.2015 de către Nucă Petru, cînd Nucă Petru mă trăgea să ies din ogradă, eu mă opuneam și m-am lovit de stîlpul porții”.

Aceleași declarații a dat partea vătămată și în cadrul ședinței instanței de fond, unde a indicat: „Cînd eram la poartă, l-am apucat de Nucă Petru să-l văd la față, și l-am tras.

El a început a mă trage înapoi și m-am lovit de stâlpul porții... În timpul eliberării am fost lovit cu pumn în piept, în abdomen și cu o bită pe state. Eu am opus rezistență și în acel moment m-am lovit de parul porții, am simțit durere... Bita nu am văzut-o, dar am presupus că s-a îndoit."

Fiind audiat Loghin Valeriu în cadrul ședinței instanței de apel acesta a declarat cu siguranță, că a fost lovit de Nucă Petru cu bastonul în spate, când se afla în cadrul Inspectoratului de Poliție, dar nu știe dacă bastonul era din cauciuc sau din lemn. Totodată a declarat că, nu a văzut obiectul cu care a fost lovit, deoarece înainte de aceasta a fost lovit în stomac și era îndoit.

Astfel, din declarațiile părții vătămate nu rezultă cert că, el a fost lovit anume cu un obiect, cum ar fi bastonul de cauciuc, or acesta indică că a simțit o lovitură, dar nu a văzut cu ce a fost lovit și de către cine, dar a presupus că a fost lovit anume de Nucă Petru.

Aceleași divergențe au fost specificate și de către medicul-legist Ciobanu Alexandru, care fiind audiat în instanța de fond a declarat, că „în urma expertizării lui Loghin Valeriu s-a stabilit că, leziunile corporale depistate puteau fi provocate de la lovire de colțul unui par de metal, dar deoarece leziunile corporale nu reprezintă o formă specifică care ar reflecta caracterul obiectului, cu certitudine nu poate fi stabilit obiectul cu care au fost aplicate leziunile corporale, nu a rămas o amprentă specifică. Leziunile corporale puteau surveni atât de la lovire, cât și cu lovire de/sau cu un obiect contondent dur, adică există posibilitatea ca partea vătămată să se fi lovit de un obiect contondent dur (gard, perete). Mai mult probabil, că excoriațiile de pe spatele victimei nu puteau fi provocate de un baston de cauciuc (bita), dat fiind că bita are suprafață limitată, iar excoriațiile de pe spatele victimei nu au amprentă specifică și au survenit în urma loviturii de o suprafață nelimitată (perete, pilon).

Astfel, se exclude producerea acestei vătămări de la lovire cu ajutorul unor instrumente speciale (bâte), așa cum nu este cu desăvârșire specificat acest lucru, deoarece leziunile puteau fi provocate în urma lovirii de un obiect contondent dur, și anume parul de la poartă, ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate Loghin Valeriu, că în timp ce se trăgea de la inculpat, el s-a lovit, însă presupune, și că l-ar fi putut lovi și inculpatul, însă nu ține minte exact.

Astfel, reieșind din probele expuse supra, colegiul ajunge la concluzia, că nu este certă declarația părții vătămate, precum că el a fost lovit cu un obiect special adaptat, cum ar fi bastonul din cauciuc, deaceia este necesară excluderea din învinuirea lui Nucă Petru a indicilor prevăzuți la art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal - *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșite prin folosirea instrumentelor speciale.*

Instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpatului sunt lipsite de credibilitate și au ca scop autoapărarea ce se dovedește și prin raportul de expertiză medico-legală nr.

7/D din 02 februarie 2016, conform căruia la Loghin Valeriu s-au stabilit, excoriații pe spate, echimoze și excoriații pe brațul drept, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect condontent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Totodată, prin raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 214 a -2016, conform căruia în rezultatul acțiunilor de pretinsa tortură, Loghin V. a suportat o traumă psihologică de intensitate ușoară, manifestată prin instabilitate emoțională, sentiment de inferioritate, tensionare, hipervigilență, nesiguranță.

La fel, instanța de apel a accentuat că, probele administrate combat declarațiile inculpatului, precum că nu a fost aplicată forța fizică față de partea vătămată Loghin Valeriu, deoarece din rapoartele de expertiză, cât și din declarațiile martorilor, se observă clar că comportamentul părții vătămate în acele momente a fost agresiv, fapt recunoscut de însăși partea vătămată, care a recunoscut că, el se exprima cu cuvinte injurioase față de polițiștii veniți la domiciliul lui și chiar a admis că, acțiunile ulterioare ale polițiștilor au fost provocate de comportamentul său, însă nu a opus rezistență, nu prezenta pericol, însă cu toate acestea a fost lovit de Nucă Petru atât lângă domiciliul său, cât și în automobil în drum spre Inspectoratul de Poliție, cât și în incinta Inspectoratului de Poliție. Nerecunoașterea vinei de către inculpatul Nucă Petru în cadrul examinării cauzei în prima instanță este apreciată de către instanța de apel ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina.

Mai mult, este relevantă circumstanța precum că, inculpatul nu a întocmit niciun raport pe care să-l aducă la cunoștința comisarului privitor la comportamentul agresiv al lui Loghin Valeriu și în privința căruia ar fi fost necesară aplicarea forței fizice, precum și nici nu au înregistrat vreo sesizare cu privire la comiterea de infracțiuni/contravenții referitoare la nesupunerea cerințelor legitime ale colaboratorilor de poliție de a se prezenta.

Prin urmare s-a constatat cu certitudine că, inculpatul Nucă Petru la data de 05 decembrie 2015, aproximativ orele 23:10 min., fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, aflându-se în exercițiul funcției, deplasându-se cu automobilul de serviciu de model „VAZ 2121”, număr de înmatriculare xxxxx, la chemare în s. Xxxxx, r-ul Xxxxx și anume la domiciliul lui Loghin Valeriu, l-a scos forțat din ogradă pe Loghin Valeriu, ultimul lovindu-se cu spatele de parul porții și, în continuare, i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea semitoracelui stâng, abdomen și spate. Deoarece Loghin Valeriu a manifestat un comportament de împotrivire, Nucă Petru i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea coastei stângi, după, i-a indicat lui Loghin Valeriu să urce în automobil. Deplasându-se la IP Cahul, pe timpul deplasării Nucă Petru aflându-se pe bancheta din spate a automobilului lângă Loghin Valeriu, i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea abdomenului, fapt susținut de către partea vătămată Loghin Valeriu, cât și prin rapoartele de expertiză realizate în privința lui Loghin Valeriu, prin care se

demonstrează că, în rezultatul leziunilor primite, ultimul i-a fost cauzate leziuni corporale neînsemnate, la fel acesta a suportat o traumă psihologică de intensitatea ușoară, manifestată prin instabilitate emoțională, sentiment de inferioritate, tensionare, hipervigilență, nesiguranță.

Astfel, nu sunt reținute alegațiile apelantului Nucă Petru, precum că, la data indicată el nu i-a cauzat careva suferințe fizice sau psihice părții vătămate Loghin Valeriu, așa cum de către inculpat nu a fost negat faptul că, la data respectivă a ieșit la fața locului, fiind chemat la solicitare, și nu a prezentat careva probe suplimentare, care ar infirma că, el, la data indicată i-a cauzat leziunile corporale, care au apărut pe corpul părții vătămate după ce acesta a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Cahul. Declarațiile inculpatului în acest sens se combat cu declarațiile făcute de către partea vătămată Loghin Valeriu și prin declarațiile martorilor care declară că, partea vătămată s-a aflat în automobilul poliției, a fost la Inspectoratul de Poliție Cahul și ulterior cu leziuni corporale a fost văzut de taximetrist, care a confirmat că, ultimul avea semne evidente de violență fizică.

Circumstanțele constatate, consolidate de poziția fermă a părții vătămate Loghin Valeriu și ale martorilor, manifestată la urmărirea penală și în ședințele instanțelor de fond și de apel, oferă o greutate probatorie net superioară argumentelor inculpatului și sunt suficiente pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare pentru fapta de tortură, prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal- *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșită de o persoană cu funcție de răspundere.*

Totodată, Colegiul critic apreciază și declarațiile inculpatului Nucă Petru, precum că, el nu a comis infracțiunea care i se impută, or probele cercetate vorbesc în defavoarea inculpatului, și Colegiul le consideră ca fiind date în scop de eschivare de la răspunderea penală.

Argumentele părții apărării se bazează doar pe declarațiile inculpatului care sunt combătute ad integrum prin cumulul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, care sunt pertinente, admisibile, utile și veridice, care coroborează între ele, combătând versiunea apărării în partea ce ține de adresarea părții vătămate Loghin Valeriu către medicul legist doar la data de 10 decembrie 2015, invocând că în perioada de la 05 decembrie 2015 cel din urmă putea să-și cauzeze leziunile depistate în alte circumstanțe.

Or, aceste versiuni sânt combătute atât prin declarațiile inculpatului, care a negat, că Loghin Valeriu până la momentul aducerii acestuia în incinta Inspectoratului de Poliție Cahul ar fi avut careva leziuni corporale vizibile, cât și prin declarațiile martorului Movilă Igor.

Potrivit Raportului de constatare medico-legală nr. 825 din 10 decembrie 2015, cât și potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr. 7/D din 02 februarie 2016, medicul legist dă concluzii, că leziunile depistate la Loghin Valeriu puteau fi provocate acestuia „în timpul și circumstanțele indicate”, iar ca circumstanțe, în ambele cauze este indicată data de 05 decembrie 2015.

Mai mult decât atât, aceeași perioadă de timp (privind cauzarea leziunilor corporale lui Loghin Valeriu) a fost indicată de expertul Ceban Alexandru, care a fost audiat în cadrul ședinței instanței de fond.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Nucă Petru, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de importanța valorilor sociale lezate și anume cauzarea intenționată a vătămărilor corporale, de personalitatea inculpatului, de circumstanțe atenuante și de circumstanțe agravante.

Astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatul Nucă Petru este fără antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, căsătorit, tatăl vătămată nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante, nu au fost stabilite, iar ținând cont de circumstanțele enunțate, consideră necesar de al recunoaște vinovat pe Nucă Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal și în baza acestei legi i-a stabilit pedeapsa minimală în formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului Nucă Petru, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de apel a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate aplicate în privința lui Nucă Petru, pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Cât privește apelul procurorului în Procuratura raionului Cahul, Elena Botnari, cu privire la casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de stabilirea pedepsei, instanța de apel l-a reținut ca neîntemeiat, or, o pedeapsă cu ispășirea reală a executării pedepsei ar fi prea aspră în raport cu prejudiciul suportat.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpatul Nucă Petru, instanța de apel a considerat necesar de a respinge cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Astfel, instanța de apel a menționat că, solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Nucă Petru în contul statului a cheltuielilor suportate în sumă de 1435 lei este nefondată, și corect au fost respinse de instanța de fond, or aceste sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale, parțial în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare în termen de către:

5.1. Procuror, care, indicând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6, 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- concluzia instanței de apel precum că, informația prezentată de partea apărării demonstrează faptul că, inculpatul Nucă Petru nu avea în dotare mijloace speciale (și anume baston din cauciuc), pentru comiterea infracțiunii imputate - necesită a fi apreciată critic, or acest fapt nu demonstrează că partea vătămată Loghin Valeriu nu a fost lovit de obiect special adaptat, cum ar fi bastonul din cauciuc, deoarece o parte din acțiunile infracționale imputate inculpatului au fost săvârșite în incinta Inspectoratului de Poliție Cahul, inclusiv și episodul cu lovirea părții vătămate cu baston de cauciuc. Astfel, chiar dacă inculpatul Nucă Petru nu a avut în acea zi în dotare baston din cauciuc, el a avut posibilitatea reală de a lua acest baston de la orice alt colaborator al Inspectoratului de Poliție Cahul;

- concluzia instanței de apel precum că, *din declarațiile părții vătămate nu rezultă cert că, el a fost lovit anume cu un obiect, cum ar fi bastonul de cauciuc, or acesta indică că a simțit o lovitură, dar nu a văzut cu ce a fost lovit și de către cine, dar a presupus că a fost lovit anume de Nucă Petru - este neîntemeiată și nu corespunde circumstanțelor cauzei, or declarațiile părții vătămate Loghin Valeriu dimpotrivă demonstrează că partea vătămată pe de o parte nu neagă faptul că el s-a lovit de parul porții, pe de o altă parte pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei în instanțele de judecată declară ferm că a fost lovit cu bastonul în spate când se afla în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul;*

- veridicitatea declarațiilor părții vătămate Loghin Valeriu se demonstrează și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. xxxx - 2016, în concluzie se constată, că *Loghin Valeriu nu inventează și nu exagerează existența torturii, putea să ajungă și să suporte o stare de stres în rezultatul acțiunilor de tortură;*

- constatăm că instanța de apel nu a apreciat sub toate aspectele, complet și obiectiv declarațiile medicului-legist Ciobanu Alexandru, limitându-se numai la aprecierea

formală acestor declarații, or fiind audiat în instanța de apel Ciobanu Alexandru a specificat că, atât pumnul, cât și bastonul de caucciuc puteau să nu lase urme, dar putea fi senzația de durere.

Astfel, considerăm că instanța de fond verificând sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu art. 101 CPP din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe, corect a ajuns la concluzia că inculpatul Nucă Petru este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) Cod penal, or în cadrul examinării cauzei cu certitudine a fost constatat faptul că, în acțiunile inculpatului Nucă Petru se conțin semnele calificative ale componenței infracțiunii incriminate;

- pedeapsa penală stabilită lui Nucă Petru este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale din următoarele motive.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, și anume că, Nucă Petru fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, aflându-se în exercițiul funcției, de gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că, infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. d), e) CP este infracțiunea gravă conform art. 16 CP, personalitatea inculpatului și anume că, inculpatul se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, căsătorit, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, fără antecedente penale, circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea, nu au fost stabilite de către instanțele de judecată în procesul examinării cauzei penale, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume că, inculpatul Nucă Petru nu s-a căit sincer de cele comise și după comiterea faptei a continuat să amenințe partea vătămată Loghin Valeriu, în vederea retragerii cererii.

Astfel, partea vătămată Loghin Valeriu atât în instanța de fond cât și în instanța de apel a invocat de mai multe ori că, prin persoane interpușe a fost amenințat cu răfuiala fizică, dacă nu-și va retrage cererea, inclusiv din spusele lui Loghin Valeriu, el a primit amenințări chiar și la momentul când cauza se afla pe rolul instanței de apel;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală aplicând prevederile art. 90 CP - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare.

Pedeapsa aplicată lui Nucă Petru (aplicarea prevederilor art.90 Cod penal) va fi apreciată ca atitudine tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției.

Reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă, și doar aplicarea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis

și cu privarea de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 5 ani, va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Nucă Petru.

5.2. Inculpatul Nucă Petru, care, indicând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6, 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acestuia, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- nu s-a dat apreciere circumstanțelor deplasării mele la domiciliul părții vătămate Loghin Valeriu, aceasta având un temei legal - violența în familie cauzată de Loghin Valeriu, acuzatorul nu a prezentat probe verosimile care să stabilească în urma cărui fapt în privința lui Loghin Valeriu a fost aplicată forța fizică, cine din grupul operativ a aplicat forța fizică, or, Loghin Valeriu a explicat instanței diferite versiuni, expertiza medico-legală 7D din 31.12.2015 infirmând în totalitate declarațiile lui în acest sens, Loghin V. a explicat că leziune descrise în raportul de expertiză medico legale au apărut în urma opunerii de rezistență și ca urmare s-a zgârâiat de parul porții, și nicidecum nu a fost lovit de Nucă Petru, iar vânătăia de la mână a fost cauzată de polițistul în civil în momentul când l-a scos din ogradă în timpul opunerii de rezistență;

- comportamentul agresiv al părții vătămate este descris și în raportul de expertiză psihiatrică ambulatorie nr. xxxx -2016 , unde Loghin V. nu a negat în fața specialiștilor comportamentul său provocator față de polițiști;

- ambele instanțe au omis existența în privința lui Loghin Valeriu a procesului contavențional pe art. 78 CC;

- referitor la cauzarea leziunilor părții vătămate de către Nucă P. în salonul automobilului, la fel nu sunt dovezi care să confirme declarațiile lui Loghin V., în acest sens fiind audiat colaboratorul de poliție de gardă a declarat că Loghin Valeriu când a fost adus la sediul IP Cahul nu prezenta semne de violență, și deci nu avea leziuni;

- referitor la maltratarea lui Loghin V. în incinta IP Cahul și aici sunt puse la baza condamnării exclusiv declarațiile schimbătoare ale părții vătămate, nu a fost ridicate probe video, or inspectoratul este dotat cu cameră video, ceea ce demonstrează nedorința organului de urmărire penală de a face o anchetă legală;

- din start urmărirea penală a avut un scop de denigrare a mea ca colaborator de poliție, și aici menționez faptul că am demonstrat tuturor instanțelor că nu am aplicat forță fizică asupra lui Loghin V. nu am avut în dotare mijloace speciale, cu toate că acest lucru trebuia să-l demonstreze procurorul și nu eu;

- din cele descrise nu se deduce existența laturii subiective ale infracțiunii încriminate , deoarece fapta respectivă se comite cu intenție directă, deci nu s-a demonstrat că eu am cauzat intenționat lui Loghin Valeriu suferințe fizice și psihice, eu am acționat în mod legal, pe cazul chemării grupului operativ la domiciliul lui Loghin Valeriu de

către Boca David în urma unei violențe domestice, iar în scopul aplanării conflictului deoarece Loghin Valeriu a avut un comportament agresiv a fost escortat la sediul IP Cahul pentru documentarea cazului;

- ambele instanțe au încălcat principiul contradictorialității în procesul penal, preluând exclusiv poziția acuzatorului de stat, adoptând o soluție vădit ilegală bazată pe niște declarații contradictorii și nefondate ale părții vătămate, or conform art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurenților, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, pentru următoarele motive.

Cu titlu introductiv, se relevă că soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că cererea este vădit neîntemeiată.

Dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că "hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită".

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel că, Colegiul penal apreciază critic poziția recurentului precum că „consideră viciată procedura de examinare a acestei cauze de către instanța de apel, din motiv că aceasta superficial și fără o analiză detaliată și coroborată a probatoriului a conchis asupra excluderii din învinuirea inculpatului indicile: *săvârșite prin folosirea*

instrumentelor speciale”, or, instanța de apel a respectat întru totul prevederile art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, analizând pe deplin elementele constitutive ale infracțiunii, corect calificând acțiunile lui Nucă Petru, în baza art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal, bazându-și just soluția pe declarațiile părții vătămate Loghin Valeriu, a martorilor Cazacu Ion, Samoilă Ștefan, Peiu Anatolie, Larii Vasile, Boca Mariana, Boca David, Ceban Alexandr, raportul de expertiză medico-legală nr. 7/D din 02 februarie 2016, raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 214a-2016, din 31 martie 2016, procesul verbal de ridicare din 03.02.2016, procesul-verbal de examinare a documentelor ca mijloc material de probă din 04.02.2016, ordonanța de recunoaștere a documentelor ca mijloc material de probă, procesul-verbal de confruntare din 18.05.2016 și 20.05.2016 dintre partea vătămată Loghin Valeriu și învinuitul Nucă Petru, procesul-verbal de confruntare din 08.06.2016 dintre partea vătămată Loghin Valeriu și învinuitul Nucă Petru, apreciate prin prisma art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Totodată, Colegiul penal găsește vădit nefondată și revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, privitor la aplicarea eronată de către instanța de apel față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal și a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii stabilite acestuia.

În viziunea Colegiului, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal, (la momentul săvârșirii infracțiunii) prevedea pedeapsă cu închisoare de la 3 până la 8 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Deseamenea din materialele cauzei s-a stabilit că, inculpatul Nucă Petru nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, căsătorit, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, iar careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpat

Din conținutul recursului se reține că inculpatul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *"hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptele imputate inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune"*.

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând conținutul recursului declarat, instanța de recurs a remarcat faptul că, inculpatul critică decizia instanței de apel în partea ce ține de aprecierea probelor, astfel instanța de recurs consideră necesar să sublinieze faptul că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției adoptate în privința lui Nucă Petru, ori, critica adusă de către recurent referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța inferioară și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat asupra motivelor respingerii apelurilor declarate.

Mai mult, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

În privința alegațiilor recurentului, precum că la baza soluției instanței de apel nu au fost aduse de către partea acuzării suficiente probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Nucă Petru în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal atestă că nu pot fi admise, or după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 223-231, vol. II), instanța de apel corect și-a întemeiat soluția pe un cumul de probe suficient, care fiind verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, prin coroborare au demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului Turețchi Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent în cererea de recurs ordinar constituie opinia subiectivă a acestuia și nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel s-a expus argumentat asupra acestor motive invocate de recurent în decizia sa, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor argumente nu se identifică de instanța de recurs, care le acceptă și pentru a evita repetări inutile, le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță

inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale (hotărârea Albert vs. România din 16.02.2010 CEDO).

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, de către inculpatul Nucă Petru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2020, în cauza penală, în privința lui **Nucă Petru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **05 noiembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana